

БЪЛГАРИЯ
НАДЪ
ВСИЧКО.
Год. абон. 100 лв.
1/2 год. 60 лв.
3 месеца 30 лв.

ИЗЛИЗА ДВА ПЪТИ СЕДМИЧНО.

Шуменъ, сѣбота 17 Ноемврий 1923 г.

ОБЯВЛЕНИЯ:
1:50 на кв. сантиметръ —
годски, сватбени и ви-
зитни по 50 лв.
Справки въ печатница
Търговски.

СВОБОДА
ПРАВДА
ЗА ОННОСТЪ.

Независимъ народенъ вѣстникъ за политика, култура и патриотизмъ.

ЕДИНЪ БРОЙ 1 ЛЕВЪ

РЕДАКТИРА КОМИТЕТЪ.

ЕДИНЪ БРОЙ 1 ЛЕВЪ.

Михаилъ Ив. Кубадиновъ

не ще приема на именния си день по домашни причини.

Михаилъ Таралешковъ

не ще може да приема посещения на именния си день
2—2 21 т. м. по домашни причини.

КЕЛЕПИРЪ

Дава се на експлоатация 300 декара
18 год. дъбова гора въ землището на с. Карабашли.Споразумение при: Михаилъ Костовъ — Шуменъ
2—2 и Илия Димитровъ село Кабиюкъ Сюютли.

30 ГОДИШНИЯ МАГАЗИНЪ

„ПАПАГАЛЪ“

който винаги се стреми да задоволи клиентъ си, разполага за зимния сезонъ съ Виенски дамски палта, мушамы: дамски и мъжки, велуръ деленъ — за палта, вълнени платове, за рокли и костюми, кадифета, всѣкакви видове копринени платове, тюлени пердета различни ширини и качества, бархети най-голѣмъ изборъ, хасета и памучни преди (мори) английски.

НАЙ-СЕТНЕ НЕ ЗАБРАВЯЙТЕ ЗА
РУСКО-БАЛКАНСКИТЪ ГАЛОШИ

пъленъ асортиментъ, мъжки съ фланела (кече), збита фланела, съ капаци и съ трико, дамски високи и ниски токове, гарсонети, момически и дѣтски.

Цѣнитъ сѣ конкурентни, едно посещение на МАГАЗИНА ни е достатъчно за уверение на истеността.

Синове Самуилъ Миздрахи.

6—8

Продава се кжца

въ Костова частъ ерѣщу Градеката градина.
Единъ етажъ 5 стаи сайвантъ съ дворъ 602 кв. метра и кладенецъ.

Споразумение при
2—3 Иванъ Минковъ Костова частъ № 185.

ЗА ПРОХОДЯЩИТЪ И БЕКЯРИТЪ

откритъ е вече ресторантъ
„СЛИВЕНЪ“

при свѣжршенно нови прибори и опитна готвачка
Немцойка. Приготовлява най-вкусна и ефтина храна.
Приематъ се и абонати само въ предплатата най-малко за 15 дни.

1—3 ОТЪ СЪДЪРЖАТЕЛЯ.

Рекламирайше чрѣзъ „Народенъ Сговоръ“.

Изъ рѣчьта на министра на вътрѣшнитъ работи г-нъ Русевъ
на 8/XI сл. пладнъ въ „Одеонъ“.

Шуменски граждани,
Имамъ високата честь да говоря втори пѣтъ прѣдъ васъ.

9 Юний ще бѣде една дата отъ твърдъ голѣмо значение въ нашата история, защото туря началото на едно сѣтло врѣме и на една положителна творческа работа.

Първата ни задача бѣше да създадемъ една голѣма обществена сила. Тя вече съществува. Слѣдъ 9/VI ние отбѣлзахме още 2 дати съ такава сѣдбоносно значение.

Говоря за 10/VIII, датата на сливането сроднитъ партии и края на Септември, когато бѣ смазана опасната хидра — комунистическата партия.

На 10/VIII се подчерта, че българскиятъ водач на партиитъ обладаватъ високото чувство на солидарностъ, за да свиятъ своитъ партийни знамена и притяжатъ личнитъ си амбиции, за да дадатъ животъ на друга една обществено политическа сила, която да сгрупира всички интелектуални и морални сили и да ги насочи къмъ работа за спасение на страната. Не ще бѣде сама голѣма дума, но безспоренъ фактъ, че демократическия сговоръ въ количествено отношение е най-моцната политическа групировка; той прибира и най-силнитъ и интелигентни елементи въ страната, и слѣдователно ще упражни гранадно влияние въ врѣмъ на политическитъ събития, както и за въдворяването на редъ, спокойствие и моралъ. Дълженъ съмъ да подчертая че ние, Демократическия сговоръ, хранимъ чувство на уважение къмъ всѣка опозиционна партия. Днесъ партиитъ, които влѣзоха въ демократическия сговоръ прѣживяватъ периода на ферментация, на кипение, брожение. Постепенно отъ механическа смѣсъ, той ще се прѣвърне въ химическо съединение.

Сега смѣната на правителството означава и неговото падане. Партиитъ сѣ се сѣтали една на друга врагове, когато всички работятъ за благо на страната и се различаватъ само по срѣдствата, не толкова по програмитъ.

Насъ ни обвиняватъ, че сме загубили много цѣнно врѣме по сливането на партиитъ. Убеждението

на хората отъ 9/VI бѣ да си не считаме врѣмето, но да се постигне цѣльта, заличаване на партизанския, котерийния духъ, за да се устремятъ всички къмъ положителна, творческа работа.

Подчертавамъ уважението къмъ другитъ партии и вниманието съ което изслушваме всички идеи, които тѣ прѣпорѣчватъ и си взимаме бѣлѣжка. И понеже дойдохъ да изпрося вашето довѣрие, излагайки какво сме направили и какво трѣбва да направимъ, ще кажа, че това дѣло за сливането на партиитъ е дѣло на хората, които дойдохъ на 9. VI и слѣдъ 10/VIII. Слѣдъ 10/VIII трѣбваше да пристъпимъ къмъ творческа работа. Необходимо било, обаче, слѣдъ провалянето на дружбашината, да бѣде смазанъ и комунизма.

Имаше ли почва у насъ за комунизма? Не. Той изниква у насъ благодарение на редкото, дѣтинско попражнение, безъ да се гледа, че у насъ нѣмаше абсолютно никакви причини, които да го извикватъ на сцената. За да имаме развитие на социализма, трѣбваше да бѣде създаденъ пролетарията, да бѣде страната ни индустриализирана.

Тѣ използваха незадоволството отъ войнитъ. Тръгнаха съ примамливи лозунги. Нѣмате вие въ селата това малоимотное селячество.

Грамадна маса селяни сѣ срѣдни собственици. Това е идеално разпрѣдѣление на земята и е дѣйствиелно идеалъ на много страни и нѣма почва за комунизма.

Какво прѣдставляватъ бунтоветъ, метежитъ? Въ тѣхъ не участвува градски пролетариатътъ и мѣже по стари отъ 25 години, които сѣ собственици, стопани. Масата отъ мятежницитъ сѣ млади хора най-много до 25 години, живущи на труда на бацитъ си. Метежитъ станаха въ най-богатитъ, най-цѣтущитъ мѣста въ България. Е ли това едно ясно, твърдо, добро разбиране на комунизма. — Въ бунтоветъ взеха участие хора отъ непроевѣтената маса която е почувствувала незадоволство отъ войнитъ.

Руското злато се разля и въ България. Дружбашкото правителство, за да се закрѣпи на власть,

бѣше готово за всѣка групировка, която и да е тя. Стига да му осигори това. Комуниститъ намѣриха много хубава почва въ дружбашитъ.

Прѣди 17/IX 1922 година тѣ заявяваха: „Трѣбва да се мине прѣзъ труповѣтъ на комуниститъ, за да се събори дружбашката властъ“.

Въ края на юни и началото на юлий, слѣдъ упрѣка на Москва върху централното управление, че не се е възползвало отъ 9/VI и понскватъ смѣна на водачитъ. Тѣ се уплашиха и почнаха да се готвятъ за бунтове, за да реабилитира партията прѣдъ Москва. Колкото врѣмето течеше, толкова по вече сведенията за тѣхнитъ намѣрения ставаха по опрѣдѣлени.

Прѣзъ августъ добихме такива, че метежитъ сѣ рѣшени и ще станатъ прѣзъ септември.

Въ началото на септември имаме сведения отъ чужбина че тии метежи ще станатъ между 15 и 25 септември.

На 7/IX имаме положителни сведения, че ще станатъ на 16—17 септември.

Не само руското злато, но и интереситъ на нашата съвѣдка — Сърбия, искатъ анархия въ страната ни.

Още прѣди 12/IX почнаха да прииждатъ тѣхни войски къмъ нашата западна граница.

На официално мѣсто, командиръ на тѣхенъ полкъ е заявилъ, че на 17/IX въ България ще има революция.

Бѣше ли комунистическата партия прѣдупрѣждавана? Хората говорятъ, че ако е била прѣдупрѣдена, нѣмаше да станатъ бунтоветъ, — не единъ, но много пѣти тя е била прѣдупрѣждавана.

Категорично имъ се каза, че когато почнатъ метежитъ, въ кръвта си ще се окъпятъ, защото спасението на страната стои по горѣ. Армията, подпомогната отъ запаснитъ офицери, подофицери и войници, като по команда се туриха на разположение да защитятъ страната и потушатъ бунтоветъ, и и смакаха.

Сила съ сила се туши. Когато една войскава частъ бѣде повикана да се намѣси, и излѣзе на улицата, тя не се занимава съ друго освенъ да употреби своята сила.

Партизани разпространяватъ че кървопролитията били огромни, и

дукцията на този адски прѣтрупанъ съ смъртъ и човѣшка кръвъ непоносимъ концертъ.

Впечатлителнитъ, но буйни момчета забѣлзали неприятелскитъ вериги, заикватъ на високъ гласъ съ присѣщо тѣмъ доволство на своитъ началници: „Г-нъ Подпоручикъ, г-нъ Капитанъ — ето ги!...“ Въ този моментъ падатъ вече двама ранени. Около изнесенитъ 2 картечници и орждието се дига пушката отъ димъ разиѣсенъ съ прѣстъ отъ падацитъ куршуми. Пушечната орждайна и картечна сѣрѣлба и отъ двѣтѣ страни се слива въ едно зловещо бучене. Втория и третия взводове подпомогнати отъ картечния огънь въ флангъ атакуватъ на н о ж ъ настѣпвающия противникъ отъ къмъ Фердинандъ. Атаката излезе сполучлива, обаче даваме трета скѣпа жертва: командувашия една отъ картечницитъ при атаката, Подпоручикъ х. Ивановъ II.

Изъ дѣйствиата на Шуменския отрядъ
по „Минковата махала“ и Гара Бойчиновци — Фердинандско.

(Изъ дневника на единъ участникъ) (8)

БОЙ НА 25 СЕПТЕМВРИЙ

При описаната вече обстановка прѣкараха цѣлия день 16-ехъ защитници на гарата. Да видимъ сега какво стана съ другата частъ отъ Прѣславската рота, която се бѣ запѣтила да заеме още при зори Пастрина планина. Въ прѣдния брой споменахме, че ротата изкачвайки се по Пастрина указа известна помощ на защитницитъ отъ гарата. Запрѣла се по срѣдъ политъ на горнята планина, патрулитъ бързо се изкачиха по билото и веднага донесоха за присѣтствието на неприятеля, който се бѣ притаилъ въ храсталацитъ, които обрасли до ста гъсто по цѣлата висота и скатоветъ за-

риваха всичко и за най-зоркото и набито око. Скоро билото бѣ въ рѣцѣтъ на славнитъ Прѣславци, които макаръ и малцина всичко на брой 45 души и този пѣтъ не посрамиха името на своитъ прѣдшественици тѣхни бащи и братя.

Оставеното къмъ орждието прикритие отъ 12 души подъ командата на ф. ла отъ ротата Добри Минчевъ съ всички усилия и бързина изнесе на рѣцѣ орждието на самото било. Току що заели поменатата висота, пушенчѣ и картеченъ огънь, а не слѣдъ много и тоя на орждието командувано лично отъ тихия но смѣлъ капитанъ Дюгмеджиевъ почнаха интру-

наброяват 10 — 15 — 20 хиляди жертви, загубитъ сж около 1200 хиляда и двестъ. И 12 дванадесетъ да сж, не сж малко.

Важното е че братъ срѣщу братъ се оплъчи; кървопролитнето бѣ прѣдизвикано отъ българи.

Смазаното на комунизма е дѣло на хората отъ 9/VI. Тѣхно дѣло е и изнѣждането отъ страна на рускитѣ болшевици (държава въ държава), които искаха да куниатъ сж злато държавни служители и да подготвятъ революцията. Безъ бържава нѣма народъ, гражданинъ безъ свобода не може.

Борисъ В. Поповъ.

Храпуна въ вода.

Отъ известно време всѣки брой на „Шуменски вѣсти“ скрибуци като пенамазана коза. Липсва на катранъ за помазване изгъркнитѣ оси на колата на „Шуменски вѣсти“ може да се търси на много страни, напр. въ повишаване цената на земнитѣ масла, въ поскжния курсъ на монетата, съ която вече се плащатъ приставките и др. обявления и пр. Но въ никой случай и въ частнитѣ събирания на партизанитѣ на демократическия Сговоръ, банкетитѣ, въ кроткитѣ криви и безобидни пчели по „чалж—баба текеси“.

Хитро и лукаво, катъ м л а д а „вълхва“, редактора на „Шуменски вѣсти“ се опитва да заглади клюкарския и злобния си похватъ съ декларацията, че въпроса не билъ за неговата самоотвержена борба срѣщу дружбанския режимъ, което подпомогнатъ отъ никого; не билъ въпроса и за кравитѣ на Б. Поповъ, нито за в. „Доблестъ“ издаванъ прѣди около 15 год., който билъ приютитъ редактора му въ позорнитѣ лѣчебници за луди; не ставало дума и за приюгване въ краварницата си презъ време на ужасния дружбански режимъ, когато г. Герчевъ изнемогвалъ въ борбата си срѣщу тоя режимъ; по все пакъ, отъ момента на първото предизвикателство и до днесъ, за нищо друго, освенъ за подмятаня отъ най-дребнитѣ и злобенъ характеръ е думата на г. Герчевъ, въ прѣки здравитѣ му нерви, дълбока и послѣдователна мисль на всеобщо признатъ общественикъ.

Г. Герчевъ издава вѣстникъ и смѣта, че това обстоятелство му дана превилегията да ругае хората. Никой нѣма право да се самозащити, защото клюкарската артилерия би продължила стрѣлбата си до пълно морално умъртвяване на жертвата. Важно и снисходително той прави авансъ за прѣкратаване на канонадата си, толкова по-вече, че мой приятели го посвѣтвали да пади нервитѣ ми. Злобна клюка и грижа за нервитѣ, честта и достойнството на хората! Продължете г. редакторе, да се ровите въ тинята на хулиганството и бждете спокойни, че „Чалж баба текеси“ ще уснокои

моитѣ нерви. Мислете за вѣстникъ, заштогъ сѣга скоро ще ви види да бягате като шури по спасителнитѣ окрайини на градове и села, безъ да намѣрите спокойствие и надежда. . . Вий сте изтннски, който го Чака друмъ, пъкъ азъ съмъ въ края на тоя друмъ. . .

Кждѣ бѣхте Вий, когато азъ водихъ непосилна борба срѣщу дружбанщината. — провиква се, редактора на „Шум. вѣсти“, не бѣхте ли уплашени и скрити въ краварницата си? Не се ли явихте като адвокатъ-защитникъ на дружбански газетаръ по дялото, което завѣдохъ противъ него за облада по печата? Не сте ли пувачи свѣщената ми особа на банкета, въ присѣствието на порядъчни клюкари? Какво се перчите отъ 9 юний насамъ съ оспорвания Вишевски авторитетъ?

Прѣди всичко, никого и нигдѣ не съмъ се перчилъ съ заслуги въ борбитѣ противъ дружбанския режимъ, нито ме блажи „шевство“ или какъто и да е друго гоймство. Тия скъпи нѣща сж даръ за Герчевци. Жребия на моята сждба, както и идеалитѣ на живота ми, сж по други. Но понеже задаватъ тия въпроси въ вѣстникъ, дължеитъ съмъ да Ви кажа гдѣ съмъ билъ. Когато Ви опнаха за ухото, азъ се намѣрихъ наравно съ секретари на партията Ви, при прокурора да се застъпвамъ за Вашата свобода и здраве. Само тоя да бѣхъ направилъ прѣзъ цѣлия Дружбански режимъ, въ изпълнение на гражданския си дългъ, спираше, за да строши клѣветническия и злобния Ви жбъ. Но има още нѣщо подобно на горното, което съмъ правилъ, независимо отъ Вашата чутовна борба срѣщу дружбанския режимъ. То е, че прѣзъ тоя време азъ, макаръ и съ оспорванъ отъ Васъ и като Васъ, „шевски авторитетъ“, ръководихъ борбитѣ на една партийна организация, бойността на която е испитвана въ всѣки изборъ. Тази организация събираше почки всѣки мѣсець, а често и по нѣколко пкти въ мѣсеца, гражданството, за да крѣпи духитѣ му и окрѣпа надеждитѣ му. Нито единъ удобенъ случай не бѣ изустнатъ тогава, за да не се използва посѣщението на кой и да е възнесенъ ораторъ, дошѣлъ тукъ за свѣждане съ загворницитѣ бивши министри. Какво е коствувала тази дѣйностъ се вижда отъ факта, че независимо отъ честитѣ обори на съпартизанитѣ за поддържане духа на гражданитѣ, като не сж били достатѣчни срдѣствата, предивени сж десетки хиляди лева, добити отъ земи, които днесъ се плащатъ и пакъ остава да се плащатъ. Г. Герчевъ, който обикали често сждбени приставъ за обявленията му, имаше възможностъ да провери факта, че отъ продъненитѣ джобове на тия, които се гушили подъ краварници и другдѣ по време на неговитѣ славни борби, се измегоха, сега — около десетъ хиляди лева за

чистене партийни боклуци. Каквото сме могли тоя сме правили и продължаваме да правиме. Пъкъ вѣстника на г. Герчева бѣ подържанъ, отъ всички Шуменци въ града и другдѣ, за да му създадатъ охотенъ живогъ и възможностъ да се „перчи“ прѣди и сега. . .

(Слѣдва).

ХРОНИКА

НА ДЪРЖАВНИ ИСПИТЪ НА учителитѣ отъ основнитѣ училища сж се явили всичко 74 кандидати. Издържали сж успѣшно изпитъ 45, отъ които 1 съ отличенъ, 8 съ много добъръ и 36 съ добъръ успѣхъ. Ще държатъ поправителенъ изпитъ 20, а ще повтарятъ цѣлия изпитъ 9 души.

НЕПРИЯТНО ВПЕЧЕТЛЕНИЕ правятъ уволненитѣ по събитията държавни чиновници—комунисти. До като бѣха на държавната трапеза проявяваха явно своя партизански фанатизмъ и въ това отношение бѣха смѣли до нахалност. Сега сж се обезличили напълно, даже като хора съ честъ и достойнство. Голѣма частъ отъ тѣхъ, за да се върнатъ обратно на служба не се спиратъ прѣдъ никакви срдѣства. Ходатайства, молби, лични и странични, унижения и сервилностъ и пр. до безконечностъ. Какъвъ фалшивъ идеализмъ!

ОКОНЧАТЕЛНО Е рѣшено щото листата въ Прѣславско на Запасния Генералъ Шкойновъ, въ която не били спазени известни формалности, да остане не затѣрена. Въпрѣки тоя приятелитѣ на Г-нъ Шкойновъ сж рѣшили да работятъ съ неговата листа, като въ послѣдствие отнесатъ въпроса за разрѣшение въ Народното събрание.

НА 14 Т. М. КЪМЪ 8 ЧАСА вечерта двѣ непознати лица сж се явили въ дома на запасния Полковникъ Джумалиевъ, бившъ началникъ на окръжното Трудово Бюро, а по събитията на 9-й Юний главнокомандующъ на оранжевитѣ войски и помолили домашнитѣ му да му съобщатъ да се яви веднага заедно съ тѣхъ въ обществена безопасностъ. Джумалиевъ, който недавна е билъ освободенъ отъ затвора подъ гаранция билъ въ това време въ една отъ станитѣ на горния етажъ на къщата си. Жена му се усъмнила за причината на тоя тѣй късно викане на мъжа ѣ въ обществената безопасностъ и заявила на едина отъ посѣтителитѣ, че е невъзможно на Г-нъ Джумалиева да се яви сега, но че още утрѣ еугрнѣта рано той ще стори тоя. Мнимитѣ полици сж съгласили, но поискали за сво е оправдание Джумалиевъ да имъ ладе една бѣлѣжка. Чулъ разговора, Джумалиевъ се показалъ на стѣлбитѣ и започналъ да слиза.

Въ това време едина отъ двамата посѣтителѣ изважда револвера си и съ единъ изстрѣлъ повали рѣненъ въ корема Джумалиева, а съ втори изстрѣлъ ранява въ ржката жена му. Слѣдъ тоя и двамата злосторници се ожтвили къмъ кавармата на трудовото бюро.

Веднага на мѣстопроизшествието се яви полицията и започна своята работа. Ранения тежко Джумалиевъ е описалъ външността и обикнотата на похитителитѣ, които той не е можалъ да познае. По неговитѣ описания тѣ тж имали каскеги, като тѣзи които носятъ трудовацитѣ. И двамата сж били млади хора. Този който е стрелялъ е закрилъ съ ржка лицето си. Полицията прави всички усилия за да открие слѣдитѣ на убийцитѣ.

Това покушение срѣщу г-нъ Джумалиева се коментира различно. Като се вземе прѣдъ видъ, че той освенъ участието му по събитиятъ на 9-й юний, не е игралъ нѣкоя особена роля въ политическия живогъ, нито пъкъ като личностъ е съ нѣкое особено значение за сжция, може съ положителностъ да се прѣдполага, че случилото се трѣбва да е плодъ на лично отмъщение останало отъ времето когато е билъ началникъ на окръжното трудово бюро, или пъкъ е направено умишлено отъ павѣстни лица, за да се компрометиратъ въ навечерието на изборитѣ управлението и властта.

Вѣрваме, че полицията ще направи всичко необходимо, за да открие убийцитѣ.

Ранения тежко Джумалиевъ е билъ откаранъ въ държавната болница, гдѣто снощи вслѣдствие усложнение на раната се е номиналъ. Жена му е вънъ отъ всѣка опасностъ.

Това убийство направи неприятно и тежко впечатление всрѣдъ гражданството.

ЧЛЕНА НА тукашния Окръженъ с ж д ѣ г-нъ Феодоръ Матеевъ е уволненъ отъ служба.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2911

Обявявамъ, че на 23 Ноември т. г. въ канцеларията си, ще продавамъ за дълъгъ на Пенчо Ин. Килифарски, слѣднитѣ движи вещи: едно бюро на крака и петъ маси, по изпълнително дѣло № 247/1923 г.

Гр. Попово, 13. XI. 1923 год.
Сждѣб. Приставъ: **Ст. Гушмановъ.**

Сждѣбѣнъ Приставъ при Шуменски окръженъ Сждѣ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2897

На основание поделителния протоколъ, издаденъ отъ Поповски Мирови Сждѣ на 3 и май 1923 г., въ полза на Пенчо Стойковъ отъ гр. Попово, за продажба на недвижимъ имогъ, принадлежащъ на покойния Стойко Малчевъ отъ гр. Попово, и съгласно чл.чл. 1004 — 1036 отъ Гражданското сждопр-

изводство, обявявамъ, че въ изпълнение 31 день отъ пускане настоящето въ „Народенъ Сговоръ“ въ канцеларията ми трае публичната продажъ на сѣдующото недвижимо имущество свободно отъ залоги и заповори именно:

Нива въ Поповско землице мѣстността „Поповски лозя“, отъ 10 дек. при сжседи: Никола Димитровъ, Гина Недялкова, Илия Ганевъ и Апостолъ Нидилковъ, обща 2000 лева.

Желающитѣ да купятъ, могатъ се явяватъ въ канцеларията на всѣкой присѣственъ день и часъ за да прѣгледагъ книгата и да наддаватъ.

Гр. Попово 13/XI 1923 год.

Сжд. приставъ: **Ст. Гушмановъ**

Сждѣбѣнъ Приставъ при Шуменски Окръженъ Сждѣ

Изп. дѣло № 486/923 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4219

Подписаниягъ Петръ Вл. Тичевъ, Сждѣбѣнъ Приставъ при Шуменски Окръженъ сждѣ, на 14 участъкъ, обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание изпълнителния листъ № 5746 издаденъ отъ Ново-Пазарски Мирови Сждѣ на 21 Септември 1923 год. въ полза на Драганъ Кумановъ отъ с. Мурадаларъ противъ Христо Лалевъ, отъ с. Мурадаларъ за 1200 лева, и съгласно чл.чл. 911 — 925 отъ Гражданското Сждо производство, на 23 Ноември т. г. ще продавамъ въ гр. Нови-Пазаръ на публиченъ търгъ, следующия дължниковъ движимъ имогъ:

(10) десетъ свѣе разни оцененедна 150 лева всичко 1500 л.

Желающитѣ да участвуватъ въ тая продажъ, трѣбва да се явятъ въ казания день, частъ въ 9 прѣди обѣдъ, да наддаватъ.

Гр. Нови-Пазаръ 13. XI. 1923

Сжд. Приставъ: **П. В. Тивчовъ**

5 о Артилерийско Отдѣление Градъ Шуменъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1701.

Извѣсява се на интересующитѣ се, че на 23 Ноември въ 9 часъ въ финансовото управление ще се водятъ преговори за достанкатио доброволно съгласие на:

1) Ечимикъ 40,000 к.г.р.; 2) Овесъ 10,000 кгр.; 3) Синискамасъ 600 кгр.; 4) Слънчогледовомасло 200 кгр.; 5) Захаръ 800 кгр.; 6) Слама 60,000 кгр.; 7) Оризъмѣстенъ 500 кгр. и 8) Канцкавалъ 500 кгр. за нуждитѣ на отдѣлението.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день въ щабъ на Отдѣлението.

За правоучастие въ спазването се внася залогъ 5% въ банково удостоверение върху общата стойностъ на предложенитѣ количества, а следъ възлагане „доставката, допълнително още 3%.

Гр. Шуменъ, 16. XI. 1923 год.

Отъ Щабъ на Отдѣлението

бива тежко раненъ въ корема, ржката и горнията частъ на дѣсния кракъ. Всрѣдъ този кинѣжъ, гдѣто смъртъта се бѣ надвесила и самодоволено съ усмивка грабеше една слѣдъ друга свонгъ жертви, двама смѣлчаци подобно на смъртно-ранени тигри се хвърлиха напредъ прѣзърайки смъртъта прѣдъ дългъ къмъ ближния, и въ мигъ изтеглиха на назадъ любимия си свой началникъ. Картина,та, колкото ужасна, толкова красива бѣ, рядкъ мотивъ за четката на някой великъ художникъ. Въ дадени само моменти може да се почувствува любовта и види признателността войничка къмъ ония свои началници, които той е почиталъ и обичалъ отъ сърдце. Отрисатъ тежко ранения подпоручикъ въ сграи, безъ всѣкава охканѣ и сгенание.

До защитницитѣ долитаха и откъснечитѣ команди на Червеногвардейцитѣ „Напредъ другари“, „група напредъ“ и др. размѣсени съ най-гнусни хамалски псувни и закани по адресъ на ония, които устояваха не за идентъ на агенти скжпо платени съ чуждо злато, а се стараеха всичкато да спасятъ страната отъ я в и о заробване — много по тежко отъ това, що сж прѣживяли бацитѣ и дѣдитѣ ни. Слѣдъ частъ и половина деа противника на ново организиранъ и засиленъ отъ пристигналитѣ на кола прѣсени сили, на ново прѣдприе атака по висотата. Стрѣлбата до толкова се бѣ засилила, щото връзката между дѣсно-фланговия взводъ и к-ря на рѣсена заемащъ фронтъ на западъ, бѣ станала невъзможна. Задачата за всички началствующи лица и войници бѣ ясна; да се задържи тази висота, до като дойде помощъ, която се очакваше къмъ 12 — 1 часа спо-

редъ единъ разговоръ по телефона съ София между Н-къ Щабъ на армията и Поручикъ Пашмаковъ. Огряда, който се очакваше съ негърпение, тѣй като изнемогвахме (обстоятелство доста добрѣ сханато и прѣцѣнено отъ голѣмото началство), бѣ по съставъ по голѣмъ отъ Нашия, тѣй като въ неговитѣ сили влизали и 2 ескадрона конници. И тази атака прѣлазци отбиха съ громко ура мѣтжницитѣ, като ги позърнаха въ бѣгство оставили всрѣдъ полето внушителенъ брой жертви, паднали отъ картечния огнь на орджиего, (последнѣто прѣзъ прѣзъ стрѣля „на Картечъ“) и отъ самитѣ картечници. Ираховдането на патронитѣ бѣ ограничено до минимумъ, тѣй като особено тукъ тѣ бѣха на привършване. Стрѣляше се само по ясно видими цѣли и то отъ отдѣлни наблюдатели и отъ по добри срѣлци, които не изпушчаха кур-

шумъ на праздно. Тукъ му е мѣстото да споменемъ за удивително точната стрѣлба на Ефрейторитѣ отъ 3/7 пр. рота Иванъ Симеонъ отъ с. Писарево Шуменско, Мило Сотировъ отъ с. Карабалинъ, послѣдния любителъ ловджия и на далечнитѣ разстояния надъ 1000 кр. поразявае съ небивала точностъ. Всички войници отъ ротата се удивляваха отъ горнитѣ двама тѣхни другари. Слѣзюха за послѣденъ пжлъ ездачитѣ артилеристи, за да изнесатъ горѣ на билото послѣднитѣ снаряди. Честото спиране на огъня отъ наша страна и рѣдкото изпращане на нѣкой снарядъ, бомба или куршумъ къмъ страната на противника задачаваше и навеждаше до вѣрното прѣдположение, че какво ние сме останали безъ снаряди бомби и патрони.

Вънъ отъ тоя обхващането което бѣ направилъ послѣдния, срѣмо цѣлия отрядъ благодарение

на своята многочисленостъ, не можеше да не го насърчава и рава. За атакующитѣ бѣ ясно нашето безизходно положение, тѣй като бѣхме обградени отъ всички страни. Почнаха да долитатъ на насъ тежки топовни гърмежи отъ кждѣ Кривъ-долъ. Всички хвърляхме радостни очи къмъ тази посока и постоянно се вслушвахме въ взе по-вече усиливащитѣ се, не приближаващи топовни гърмежи. По всичко личеше, че тамъ нѣкаде задъ насъ прѣзъ кждѣ ние минахме вчера (24 IX н. г.) се водеше новъ бой. Въ послѣствие научихме, че тоя е билъ Русенския отрядъ командуванъ отъ К-нъ Поповъ състоящъ се отъ пех. роги и 2 полски скорострѣлни орджия отъ гр. Разградъ.

(Слѣдва)